

λου ή ἄνθρακος ἀναμμένου ἐκρήγνυται: πολλάκις μὲ κρότον καὶ τινάσσει σπινθῆρας, διότι ὁ ἐμφωλεύων εἰς τοὺς πόρους του ἀήρ, διαστελλόμενος ὑπὸ τῆς θερμότητος, συμπαρασύρει καὶ τεμάχια τοῦ ἄνθρακος, τὰ δόποια ἀνθίστανται εἰς τὴν ἔξοδόν του.

9.—Διετέ ἐν κατερῷ χειμῶνος βλέπομεν ἔξερχόμενον ἐκ τῶν μυκτήρων καὶ τοῦ στόματος τῶν ζώων εἴδος τι καπνοῦ;

Διότι ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ, ἐκ τῶν πνευμόνων ἐρχόμενος, εἶναι πολὺ θερμότερος τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἵδιος ἐν καιρῷ χειμῶνος, φέρει δὲ καὶ μεγάλην ποσότητα ἀτμῶν ὕδατος ἐν ἀράτῳ καταστάσει. Ἐρχόμενος δὲ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ ψυχροῦ ἀέρος ἀποψύχεται, μεταδίδων εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ θερμαντικοῦ του. Ἀλλ' ἀποψυχόμενος δὲν δύναται πλέον νὰ κρατήσῃ ἐν ἀράτῳ καταστάσει: τοὺς ἐνυπάρχοντας ἀτμούς, οἵτινες συμπυκνοῦνται καὶ καθίστανται ὀρατοί. Τοῦτο δύμως συμβαίνει κατὰ τὸν χειμῶνα, κατὰ δὲ τὸ θέρος μόνον τὴν πρωΐαν, ὅτε ἡ ἀτμοσφαῖρα περιέχει ἀρκετοὺς ἀτμούς ὕδατος ἐν ἀράτῳ καταστάσει, ἀδυνατεῖ δὲ νὰ δικλύσῃ καὶ ἄλλους. Ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα τῆς ήμέρας κατὰ τὸ θέρος, ὅτε πολλάκις ἡ θερμοκρασία τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀέρος εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἐκ τῶν πνευμόνων ἐκπνεομένου, οἱ ἀτμοὶ οἱ ἐκ τῶν μυκτήρων καὶ τοῦ στόματος τῶν ζώων ἐξερχόμενοι ὅχι μόνον δὲν συμπυκνοῦνται, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διαλύονται καὶ καθίστανται ἐντελῶς ὀρατοί.

Ο ΜΑΥΡΟΣ Ο ΕΠΙΘΥΜΩΝ ΝΑ ΗΝΕ ΛΕΥΚΟΣ

Πολλάκις θέλομεν νὰ φαινόμεθα εἰς τὸν κόσμον πᾶν ἄλλο παρ' ὅ, τι εἴμεθα πράγματι.

Ο ταγματάρχης Βοουδίτες, ἀπεσταλμένος παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἀσαντοῦ (λαοῦ τῆς Ἀφρικῆς), ἐπιθυμῶν νὰ ἀρέσῃ εἰς τοὺς αὐλίκους Μαύρους καὶ εἰς τὰς ἐκ τῆς συνοδίας τῆς Βασιλίσσης κυρίας, ἔκαμε τὰς προσωπογραφίας των. Ο Βασιλεὺς, θυμάσσεις τὴν ἐκπληκτικὴν δυοιστητα τῶν προσωπογραφιμάτων τούτων, ἔκήτησε νὰ ζωγραφηθῇ καὶ δ' ἴδιος. Εἶχεν ἡδη πολλάκις καθήσει ἀπέναντι τοῦ ζωγράφου, καὶ σηκωθῇ πολλάκις διὰ νὰ ἴδῃ τὰς προσόδους τῆς εἰκόνος, ὅτε δὲ Κ. Βοουδίτες ἐνόμισεν ὅτι παρετήρησεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως ἀνησυχίαν τινὰ καὶ μορφασμὸν ἐκφράζοντα τὴν στενοχωρίαν ἀνθρώπου, ὅστις ἐπιθυμεῖ κάτι, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ εὕρῃ φράσιν τινὰ, ἃς οἵς νὰ μαντευθῇ ἢ ἴδει του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ζωγράφος ἐπέμεινε παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητη παρακαλῶν Αὐτὴν νὰ εὑαρεστηθῇ νὰ ἐκφράσῃ τὴν σεπτὴν Αὐτῆς ἐπιθυμίαν, δι πτωχὸς μαῦρος βασιλεὺς ἐπέθηκε πέρας εἰς τοὺς ἐνδοιασμούς του, καὶ τὸν ἥρωτησεν δὲν δὲν ὑπῆρχε μέσον νὰ τὸν ζωγραφήσῃ λευκόν.

Μὴ γελάστε διὰ τὸν πτωχὸν Ἀφρικανόν! Πᾶς

ἄνθρωπος εἶνε βασιλεὺς μαῦρος, καὶ ἔκαστος ἔξημῶν θὰ θελει νὰ φανῇ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὑπὸ χρῆμα διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνο, μὲ τὸ δύποτον ἡ φύσις τὸν ἐμουντζούρωσε.

HENRI HEINE.

ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΝΑΘΑΛΙΑΣ

Τώρα, πάνθιζης η κυκλαμίνη καὶ κάθε σπόρο πώγεις Κρυψό κρεββάτι μετά τὴν γῆ ἔντυνη τὸ πρωτοδρόχι, Ποὺ πρὶν ἀρχίσουν η γιονιάλις, η πάχην, τ' ἀγριοκαΐρι Ξεγελασμένη τὰ κλαρά μὲ τὴ στερνή γλυκάδα Πώλογρα του φεγγούντας σκορπά τὸ καλοκαΐρι Στολίσονται μὲ μυρωδιάς, μὲ ἀνθούς, μὲ πρασινάδα — Τώρα, παιδί μου, ἔχεις φέρει τὸ στοκάδι, Τοῦ τάφου τὰ στολίσματα, τὴν ἐρημιά, τὸν ἄφοι!

Μοσχοβολῆς ἡ ἀλιφασκίνη, μικρή μου Ναθαλούλα, Τα ρίκη, ἡ δάφνας, ἡ μυρτιάς ποτίζονται δροσούλα Καὶ τὸν ἀγέρα πλημμυροῦν μὲ τὴν ἀναπνοή τους. "Σ τὸν ἥλιο τοῦ φιλόπτωρου σὸν ζωντανὰ λόουλούδια Οἱ καλογιάννοι χαίρονται. Μὲ τὴ γλυκεῖα φωνή τους "Σ τὸ βάτο τὸν ἀκουρεύεται λαλοῦν τὰ στερεούλοδια Τὰ βάσανα τῆς ξενιτεῖς... Καὶ σὺς τὸ γέροντά σου Στέλνεις, παιδί μου, ἀνέλπιστα, τὰ νεκρολίβανά σου;

"Σ τὸν πολυτάρχοιο γιαλὸν τοῦ κόσμου μιὰν ημέρα Διαβάτης ἀνυπόμονος περνᾷ σὰν τὸν ἄγέρα. Τὸ πάτημά του ἔφανήκεις τὸν ἄκμα μιὰν αὐγῇ "Άγριο τὸ κῦμα πέρασε τὴν νάκτα καὶ τὸ σεει...¹

¹ Έν Λευκάδι, τὴν 23 Οκτωβρίου 1875.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΛΑΒΩΡΙΤΗΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Βάσις τῆς ἀληθοῦς ἀνεξαρτησίας εἶνε ἡ λέξις αὔτη, τὴν δόποιαν πάντοτε θέαμβα: ὀλιγάρκεια! Ο λιγάρκεια, ίδου τὸ ἀριστον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς δουλείας. Καὶ ἡ ὀλιγάρκεια δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μόνον καὶ τὴν τροφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα πράγματα. (William Cobbett.)

* * * Μάθε πρὸ πάντων νὰ σιωπᾶς: διότι ἡ τέχνη τοῦ διατηρεῖν τὴν φιλίαν, τοῦ ζῆν ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἀρμονίᾳ, συνίσταται ως ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ σιγῆ. (Zschokke.)

* * * Ή έροχή, διαν πίπτη, ἀκούεται, ὅχι δύμως καὶ ἡ χώρα. Καὶ ἡ συνήθης θλίψις εἶνε δροιώς θορυβώδης, ἀλλ' ἡ συγκεντρωμένη θλίψις εἶνε σιωπήλη. (Auerbach.)

* * * Όταν τις ἦνε νέος πρέπει νὰ ἐπιμεληθεῖ τὸν έκαυτόν του διὰ νὰ ἀρέσκῃ, διαν δὲν ἦνε πλέον νέος, δια νὰ μὴ ἀπαρέσκῃ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κόσσουφος κόκκινος.

Τῇ 26 Σεπτεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ τὴν τετάρτην πρωΐνην ὥραν ὁ ἀστυογιμικὸς κλητήρη Σαβοΐα, περιπολῶν, ἤκουσε κόσσουφον ἔχον-

1. Απεικόνιση Ημερολόγιον του 1876.

τα τὴν τόλμην νὰ ἄδη γεγωνία τῇ φωνῇ τὴν Μασταλιώτιδα, ἔν τινι οἰκίᾳ, τῆς δόποιας τὸ παράθυρον ἔβλεπεν ἐπὶ τινος ὁδοῦ τῆς Μοντελιμάρτ, ἐν Παρισίοις. Καὶ ἦτο μὲν ἀδύνατον νὰ τεθῇ ὑπὸ κράτησιν ὁ μικρὸς στασιαστής, ἀλλ’ ὁ ἐφευρετικὸς ζῆλος τοῦ κλητῆρος διηνοκόλυνε τὸ πρᾶγμα ὡς ἔξης· συγέταξε δηλαδὴ καθ’ ὅλους τοὺς τύπους τακτικὸν πρωτόκολλον κατὰ τοῦ Κ. Καζιμίρ Βίλλ, ἰδιοκτήτου τοῦ πτηνοῦ, οὗτο τὸ δὲ ὁ Κ. Βίλλ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου κατηγορούμενος ἐπὶ νυκτερινῆ διαταράξει. Ὁ ἐκτελῶν χρέος δημοσίου κατηγόρου ὑπατιονόμος διὰ λόγου φοβεροῦ ἔβρόντησε κατὰ τῆς γενομένης καταχρήσεως τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων τοῦ κοσσύφου· ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ, εἶπεν, ἀν δχι τοῦ κοσσύφου τὴν καταδίκην, τούλαχιστον τὴν τοῦ κυρίου του. Εὐτυχῶς ὁ Κ. πταισματοδίκης ἦτο ἀλλης γνώμης. Καὶ ὁ κόσσυφος καὶ ὁ κύριός του ἥθωθησαν διὰ τῆς ἔξης εὐφοροῦ ἀποφάσεως· «Ἐπειδὴ δις ἔξαγεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συνταχθέντος τῇ 26 τοῦ λήξαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ὑπὸ τε τοῦ ὑπαστυνόμου Μοντελιμάρτ καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Σαβοῖ καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος, κατὰ τὴν ῥήθεισαν ἡμέραν, τὴν 4 ὥραν π. μ. κόσσυφος τις ἀνήκων εἰς τὸν Καζιμίρ Βίλλ ἐτραγώδει γεγωνία τῇ φωνῇ τὴν Μασταλιώτιδα καὶ ἔκαμψε τοιουτοτρόπως θύρυσον, ἀποτελούντα διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· ἐπειδὴ τὸ ἥρθον 479, παράγραφος 8, τοῦ ποινικοῦ κώδικος δὲν τιμωρεῖ τὰς νυκτερινὰς διατάραξεις εἰμὴ ἐφ’ ὅσον αὔται προέρχονται ἐκ προσωπικῆς καὶ θεληματικῆς ἐνεργείας τοῦ εἰς ὃν ἡ πράξις ἀποδίδεται· ἐπειδὴ δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Βίλλ παρώτρυνε τὸν κόσσυφόν του εἰς τὸ νὰ τραγῳδήσῃ, ἔξαγεται δὲ μάλιστα ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ κλητῆρος ὅτι καθ’ ἧν ὡραν ὁ κόσσυφος ἐτραγώδει ὁ Βίλλ δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, εἰς τὸ δόποιον καὶ δικόσσυφος· ἐπειδὴ ὁ κόσσυφος τραγῳδῶν οὐδὲν ἀλλο πράττει ἢ ν’ ἀκολουθῇ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ῥοπὴν καὶ κλίσιν, μὴ ὑπαρχούστης δὲ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο διατάξεως αὐτὴ μόνη ἡ κτῆσις δὲν ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην συγεπεύθυνον δι’ ὅσα δικόσσυφος ἥδυνατο νὰ πράξῃ κατὰ παράβασιν τοῦ ἥρθ. 479 τοῦ ποινικοῦ κώδικος· ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ διάκρισις μεταξὺ τοῦ φυσικοῦ ζηματος τοῦ κοσσύφου καὶ τοῦ μὴ τοιούτου, καὶ ὅτι ἀν διαφέρῃ ἡ μελωδία διόνος ὅμως τῆς φωνῆς δὲν εἶναι οὔτε δεξύτερος, οὔτε μᾶλλον παρατεταμένος — διὰ ταῦτα κλ. ἀποφαίνεται ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει παράβασις τοῦ μνησθέντος ἥρθου, ἀπαλλάσσει δὲ τὸν Βίλλ τῆς κατηγορίας.»

“Η ωρολογοποία.

Τὸ ωρολόγιον, τὸ ωραιότατον τούτο κόσμη-

μα, τὸ τόσον ὠφέλιμον, τὸ δόποιον τόσον εὔκόλως ἐμπορεῖ τις νὰ φέρῃ πάντοτε μαζῆ του, εἶναι τὸ ἀντικείμενον μεγάλης βιομηχανίας, τὴν σπουδαιότητα τῆς δόποιας διλήγοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐμποροῦν ἵσως νὰ φαντασθῶσι.

Μόνον εἰς τὸ ἐν Ἐλεστίξ καντόνιον (νομὸν) τοῦ Νιούσιατέλ, κατασκευάζονται ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ωρολογίων, ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἡ δε παραγωγὴ εἰς ἀλλας χώρας ἔχει νᾶς ἔξης· 500,000 ωρολογίων, ἀξίας 30 ἑκατομμυρίων παράγει ἡ Γενεύη καὶ ἡ λοιπὴ Ἐλεστίξ· 350,000, ἀξίας 22,400,000 φρ. ἡ Γαλλία· 200,000, ἀξίας 17,500,000 φρ. ἡ Ἀγγλία· 100,000, ἀξίας 7,500,000 φρ. ἡ Ἀμερική.

Οθεν ἡ ὅλη ἐτησία παραγωγὴ ωρολογίων ἐν τῷ κόσμῳ συμποσοῦται εἰς 2,150,000, τὰ δόποια εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκπροσωποῦσι κεφάλαιον 127,400,000 φράγκων.

Η Ἐλεστίξ μόνον κατασκευάζει τὰ δύο τρίτα τῶν κυκλοφορούντων ωρολογίων.

Γεγαντώδης ἀμπελος.

Ἡ μεγαλητέρα τοῦ κόσμου ἀμπελος εὑρίσκεται ἐν ἀγίᾳ Βρεβάρκ τῆς Καλιφορνίας. Τὸ στέλεχος ἐν τῇ βάσει του ἔχει πάχος 1 μέτρου καὶ 25 ὑφεκατομέτρων, διατηρεῖται δὲ τὸ αὐτὸ πάχος μέχρι 2 μέτρων καὶ 50 ὑφεκατομέτρων ψύους. Ἐκεῖθεν διαιρεῖται εἰς πλείστους κλαδίους καλύπτοντας 4000 περίπου τετραγωνικῶν ποδῶν ἐπιφάνειαν κύκλων. Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ ἀμπελος αὕτη παρήγαγε 12000 λίτρας σταφυλῶν, εἶναι δὲ ὡς λέγουσι τριακονταπέντε ἓως τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας.

Γενναία ἐλευθεριότης τοῦ Λαμπαρτένου.

— Ημέραν τινὰ δ Λαμπαρτίνος ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψην πτωχόν τινα λόγιον, ὅστις τῷ ἔξεδεσε τὴν θιλιεράν του κατάστασιν, καὶ ἐζήτησε παρ’ αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν ποσὸν ὅχι μικρόν. Ὁ Λαμπαρτίνος, συγκινηθεὶς, ἤνοιξε τὸ συρτάριόν του καὶ ἔδωκε τὸ ζητηθὲν ποσόν. Ἀκολούθως δὲ, ὡς ἄνθρωπος εὐγενής, ὅστις δὲν λησμονεῖ ποτὲ ἦν διφέλει πρὸς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν φιλόφρονα συμπεριφοράν, προέπεμψε τὸν πτωχὸν λόγιον διὰ τῶν θαλάμων αὐτοῦ μέχρι τοῦ προθύρου.

— Ήτο φινόπωρον καὶ ὁ καιρὸς ἥρχιζε νὰ είνει ψυχρός. Ὁ δυστυχὴς συγγραφεὺς ἔτρεμεν ὑπὸ τὸ πεπαλαιωμένον ίμάτιόν του. Καθ’ ἧν στιγμὴν δὲ ἤνοιγε τὴν θύραν, δ Λαμπαρτίνος τὸν ἀνακαλεῖ λέγων:

— Κύριε, Κύριε, λησμονεῖτε τὸν ἐπενδύτην σας!

Καὶ εὐθὺς ἔζεκρέμασε ωραίον δόλοκαΐνουργον ἐπενδύτην, τὸν δόποιον καὶ ἐπέθεσεν εἰς τοὺς ὅμους τοῦ ξένου του, βοηθῶν αὐτὸν συγχρόνως εἰς τὸ νὰ περάσῃ τὰς χειρίδας μετὰ τοσαύτης φιλοιφροσύνης καὶ χάριτος, ὅστε δ πτωχὸς λό-